

Formandens beretning ved Aalborg Kammermusikforenings generalforsamling onsdag den 31. maj 2017.

Aalborg Kammermusikforenings 20. generalforsamling blev afholdt onsdag den 18. maj i et mødelokale i Medborgerhuset, Rendsburggade 2.

Ved bestyrelsesvalget genvalgte undertegnede til formand for endnu et år, og Judith Blauw og Bjarne Juel Nielsen genvalgte for en periode på to år. Som suppleanter valgtes Jørn Rosborg og Vita Kold.

Efterfølgende har bestyrelsen konstitueret sig med Judith Blauw som næstformand, Bjarne Juel Nielsen som kasserer og Erik Sandberg som sekretær, og Vita Andersen tager sig af hjemmesiden og øvrige it-aktiviteter.

Efter de sidste par års nedgang i medlemstallet kan vi glæde os over, at vi i denne sæson vendte tilbage til det, der før har været normalen, nemlig godt 80 medlemmer, 83, hvis vi skal være helt nøjagtige. Hertil kommer en snes studentermedlemmer, og også løssalget ved koncerterne har været støt voksende, ved flere af koncerterne har tilhørertallet nærmet sig de 200. Alt i alt en udvikling, som vi kun kan være tilfredse med, og som vi kan håbe på fortsætter.

Vi har i denne sæson afholdt seks ordinære koncerter og videreført forrige års eksperiment med en cafékoncert. I forhold til tidligere år er der altså tale om et forøget aktivitetsniveau, hvilket også kan ses i det regnskab, der om lidt skal forelægges for generalforsamlingen.

To af disse koncerter har været arrangeret i samarbejde med Musikkens Hus. Den ene af disse var åbningskoncerten den 26. august, hvor to af Danmarks mest fremtrædende pianister, Jens Elvekjær og Marianna Shirinyan optrådte både hver for sig og som duo på hhv. ét og to klaverer. De to fik i sin tid til opgave at drage til Steinways domicil i Hamborg og udvælge de to flygler, der skulle købes til Musikkens Hus, og det var derfor en oplagt ide at bede dem optræde sammen ved en koncert på de instrumenter, de selv havde udvalgt. (I parentes kan jeg oplyse, at instrumenterne roses i høje toner af alle de pianister, der har spillet på dem ved vore koncerter). Det lykkedes til fulde de to pianister at præsentere instrumenternes rige klangspektrum i et yderst afvekslende program, der tidsmæssigt spændte fra Johann Sebastian Bach til Toshio Hosokawa og rummede store klassikere som Schuberts store firehændige f-mol fantasi og Ravels Rhapsodie Espagnole for 2 klaverer.

Den 24. oktober havde vi besøg af det unge danske violintalent, Niklas Walentin, der i 2015 spillede for os som violinist i Trio Vitruvi. Denne gang optrådte han i en ny trio med sin russiske kæreste, fløjtenisten Alena Lugovkina og endnu en af vore fremtrædende danske pianister, Christina Bjørkøe. Her fik vi lejlighed til at stifte bekendtskab med liflig musik af komponister, der høres sjældent på vore breddegrader, såsom Eugene Aynsley Goosens, Erwin Schulhoff og Mel Bonis. Denne forholdsvis ukendte musik skabte sammen med værker af Maurice Ravel og Jacques Ibert en lys og let stemning af lyrisk impressionisme, der fik et vægtigt modspil af Niklas Walentins og Christina Bjørkøes fremførelse af César Francks store violinsonate i A dur. Det er en stor glæde at møde unge talenter,

der med imponerende dygtighed og entusiasme står parat til at videreføre og forny den store klassiske musiktradition, som hvad den side angår ser ud til at være i de bedste hænder.

Denne sæson har været præget af eksperimenter med koncertformen med større vægt end sædvanligt på det performative. Det begyndte den 26. november med et festligt besøg af det norske barokensemble, Barokksolistene, under ledelse af violinisten Bjarte Eite, som på Øvre Foyer i Musikkens Hus genskabte stemningen fra 1700-tallets Londonske Alehouses med gøgl, dans, improvisation og fremførelse af Purcell-tidens raffinerede musik, der spændte over en stemningsregister fra vild lystighed til dyb melankoli. En fantastisk aften med en flok uhyre veloplagte musikere fra flere lande, der med deres opfindsomhed og vitalitet var nærved at tage pusten helt fra os. Denne koncert var også arrangeret i samarbejde med Musikkens Hus.

Den 29. januar havde vi så en rigtig "teaterkoncert", bygget op omkring Clara Schumanns liv som pianist, komponist, hustru til den psykisk labile Robert Schumann og mor til hans mange børn, hans sekretær og manager, og med et varmt og fortroligt venskabsforhold til husvennen Johannes Brahms. Dette usædvanlige kvindeliv blev belyst dramatisk af den tysk-danske skuespiller Katrin Weisser gennem tekster fra Clara Schumanns breve og dagbøger, og musikalsk af Jalina Trio, der spillede udvalgte klaversatser og trioer af både Robert og Clara Schumann og af Brahms. Jalina Trio består af søstrene Line og Janne Fredens på hhv. violin og cello, og pianisten Søren Rastogi. Forestillingen gav et gribende indblik i de menneskelige udfordringer og omkostninger i et kunstnerliv i det musikmiljø, der var det måske mest betydningsfulde kraftcenter i europæisk musik i midten af 1800-tallet.

Vores nok mest dristige satsning i denne sæson var koncerten den 26. februar hvor et af de mest spektakulære værker fra det 20. århundredes tidlige modernisme, Schönbergs Pierrot Lunaire var hovedværket. Forslaget kom fra Aalborg Symfoniorkesters koncertmester, Yana Deshkova og hendes mand, cellisten Matthias Hehrmann, som ved flere lejligheder havde arbejdet sammen med musikerparret, klarinettisten Sacha Rattle og pianisten Zeinip Özsuca. Sacha Rattles mor er den verdenskendte amerikanske sangerinde, Elise Ross, som har optrådt verden over med flere af det 20. århundredes modernistiske hovedværker, ikke mindst Pierrot Lunaire. De fire unge musikere havde et ønske om at opføre værket sammen med Elise Ross og foreslog projektet til Aalborg Kammermusikforening, og vi var straks med på ideen. Sacha Rattle og Zeinip Özsuca allierede sig med en af deres kolleger fra kammerensemblet, Berlin Counterpoint, fløjtenisten Aaron Dan, og dermed var der skabt et nyt ensemble, der tog navn efter den belgiske digter, Albert Giraud, der oprindeligt skrev den digtsamling, som Schönberg valgte de 21 digte fra til sin cyklus. Det blev en uforglemmelig aften takket være det debuterende ensembles perfekt indstuderede ensemblespil med en fuldstændig transparent gengivelse af det komplicerede partitur, og ikke mindst Elise Ross' ekspressive semidramatiske fremførelse af Schönbergs ejendommelige "Sprechgesang". Koncerten indledtes med en opførelse af Hindemiths alt for sjældent hørte kvartet for klarinet, violin, cello og klaver, så vi blev på én aften præsenteret for to væsentlige værker inden

for hver sin hovedstrømning i den tidlige modernisme: ekspressionismen og neoklassicismen. Musikhistoriker Thomas Olesen gav en kompetent og interessant introduktion til hovedværket, Pierrot Lunaire, inden koncerten.

Med sæsonens afsluttende koncert den 21. marts landede vi igen på benene midt i den mest solide kammermusiktradition, strygekvartetten, oven i købet repræsenteret ved et ensemble med dybe rødder i den store tjekkiske kvartettradition, Vlach Quartet. Kvartettens primarius, Jana Vlachova, er datter af den Josef Vlach, der skabte den oprindelige Vlach kvartet så langt tilbage som i 1949, og det kunne høres, at man her havde et ensemble for sig, der havde arbejdet sammen i årtier og perfektioneret sig i sammenspillets kunst. Programmet bestod af nogle af kvartetlitteraturens highlights: Haydns Fuglekvarteret og Dvoraks nr. 12 med tilnavnet "den amerikanske" samt den sjældent hørte, men yderst originale kvartet nummer 11 af Sjostakovitj.

Vi har længe haft en ambition om at nå ud til et nyt publikum med al den skønhed og værdi som den klassiske musiktradition rummer. En vej til dette er at rykke ud af koncertsalen til de steder, hvor folk færdes og opholder sig, og i forrige sæson forsøgte vi os med en koncert i Kunstens nyåbnede Café Alto med en blæserkvintet fra Aalborg Symfoniorkester. Eksperimentet var på mange måder en succes, og vi drøftede forskellige måder at fortsætte bestræbelserne på. Det endte med endnu en cafékoncert, denne gang på Café Ulla Terkelsen, London, på Kastetvej lørdag den 22. april ved brunchtid, og endnu en gang var det en gruppe fra Aalborg Symfoniorkester, der stillede op, en strygerkvintet bestående udelukkende af "nydanske" musikere med Vincent Stadlmeir i spidsen. De havde taget det selvironiske navn "Den nydanske Musikstyrelse" og optrådte til stor fornøjelse for de ret mange cafégæster i eksotisk udklædning med herlig klassisk salonmusik, heriblandt adskillige nyskrevne numre med "Wienerisch Schwung" af Vincent Stadlmair. På bordene havde vi spredt nogle kulørte blade med oplysning om Kammermusikforeningen og nogle små kapitler med introduktion til kammermusikkens eksotiske ritualer og hemmelige mysterier, som jeg lavede for et par år siden og offentliggjorde på Facebook under titlen "Kammermusik for dummes". En fornøjelig formiddag var det – om det har en positiv effekt på vores medlemstilgang må tiden vise.

Vort samarbejde med Musikkens hus fortsætter i samme gode gænge som hidtil. Der er ingen tvivl om, at vores tilstedeværelse på alle Husets PR platforme har en afgørende betydning for stigningen i publikumstallet til vore koncerter, og det at vi kan dele udgifterne til de dyreste koncerter med Musikkens Hus, giver os mulighed for at løfte opgaver, vi ikke kunne tænke på tidligere. Vi har et gnidningsfrit samarbejde og meget gode relationer til programchef Jeppe Uggerhøj, et samarbejde som vi sætter meget pris på og som er til stor gavn for foreningen. Vi diskuterer løbende muligheden for at udvikle samarbejdet med henblik på at inddrage og fastholde et endnu større publikum og optimere udbudet af musikoplevelser af højeste kvalitet. Vi diskuterede på generalforsamlingen sidste år nogle tanker, som Jeppe Uggerhøj havde gjort sig omkring dette. Der er ikke afgørende beslutninger på det felt, der presser sig på, men jeg har tænkt at orientere om status i disse overvejelser under eventuelt senere i aften.

Det normale antal koncerter på en sæson har hidtil været fem, men vi har ønsket at komme op på seks ordinære koncerter pr. sæson, som er det almindelige i andre musikforeninger, vi sammenligner os med, og dertil kommer ekstra initiativer som de omtalte cafékoncerter eller andre eksperimenter med henblik på at få kontakt til andre publikumsgrupper. Alt dette skaber et behov for øget finansiering, og vi er derfor dybt taknemmelige over at en lang række tilskudsgivere også i år har støttet os med større og mindre beløb. Tak til Aalborg Kommune, som stadig er vores hovedsponsor, til Det Obelske Familiefond, der aldrig har svigtet os, til Kunststyrelsen, Louis-Hansen Fonden, Oticon Fonden, Augustinus Fonden og Solistforeningen af 1923. Uden disse styrelser og fondes opbakning og generøsitet ville intet af det, vi foretager os kunne finde sted. Tak til Musikkens Hus for det gode samarbejde og for de gode rammer for vores virksomhed, som de stiller til rådighed på endog særdeles gunstige vilkår, og for den venlige og imødekommende måde Husets personale altid yder os deres værdifulde service på. Tak til sidst til jer i bestyrelsen for hyggelige møder, værdifuld gensidig sparring og rigtig godt arbejde i det forløbne år. Og sidst og ikke mindst tak til vores trofaste publikum, fordi I møder flittigt op og altid er positive og glade for at dele de store musikoplevelser med os og hinanden.

Skørping den 31. maj 2017

Bjarne Troelsen
Formand.